Je jaká je Karel Gott

 \mathbf{D} F#mi G A \mathbf{D} F#mi 1. Je jaká je, tak mi náhle padla do klína, $\mathbf{G} \cdot \mathbf{A}$ F#mi G Hmi A někdy tak a jindy taková, blondýna, ani černá ani \mathbf{G} A \mathbf{D} Hmi G D Hmi G A vždycky hádam jak se zachová, zřejmě nikdy jak chci já

- 2. Je jaká je, trochu dítě, trochu mondéna, nemám právě paměť na jména, tak jí říkám lásko má. Nejsi skvost a nejsi zlá, jsi jen jiná než chci já.
- 3. Je jaká je, že se změní čekat nedá se, snad jí záleží jen na kráse, tak, že člověk málem nedutá, jak je štíhlá, jak je klenutá, jenže jinak, než chci já.
- 4. Je jaká je, až jí zitra spatříš u pláže, vzkaž jí, ať se na mě neváže, ať si pro mě vrásky neděla, ať je jaká je a veselá, i když jiná než chci já.

